

ת"ד (חדרה) 8943-03-24 - מדינת ישראל נ' פרסאן פאח'ורי

ת"ד (חדרה) 8943-03-24 - מדינת ישראל נ' פרסאן פאח'ורישלום חדרה

ת"ד (חדרה) 8943-03-24

מדינת ישראל

נגד

פרסאן פאח'ורי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[14.04.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 28.10.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה עד כדי גרם תאונת דרכים בה נחבלו נהגי הרכבים וכן 2 נוסעים נוספים שישבו ברכב המעורב. כמו כן ניזוקו כלי הרכב המעורבים.
3. המבקש נדון לעונשי פסילה בפועל למשך 3 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 2 שנים ותשלום קנס כספי בסך 1,500 ₪.
4. רישיון הנהיגה של המבקש לא הופקד בהליך זה חרף ההוראה המפורשת לעשות כן לא יאוחר מתאריך 28.11.24. המבקש הגיש ביום 25.02.25 (בחלוף 4 חודשים) בקשה ראשונה לביטול פסק הדין אותה ביסס על פגם בחזקת המסירה כדין שכן טענתו אין מדובר בחתימתו ע"ג אישור המסירה. לא צורפה כל אסמכתא לביסוס הנטען.
5. בתגובתה מיום 03.03.25 מתנגדת המשיבה לביטול פסק הדין בהעדר אסמכתאות וכן מפנה למידת העונש ההולם אשר הושת על המבקש.
6. בתאריך 25.03.25 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעדכן את בקשתו המקורית לביטול פסק הדין ולפנים משורת הדין נעתרתי לה אלא שלא מומשה הבקשה עד מועד כתיבת שורות אלה ובחלוף המועד לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.
8. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
9. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (בגלאל טואד), מועד המסירה 10.04.24, שם הנמען, ת.ז. הנמען, חתימת מוסר הדואר, חתימת המקבל וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
- לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה. טענת הזיוף נטענה בעלמא ובאופן חלול שלא ניתן לבסס פגם בחזקת המסירה כדן על יסודה.
10. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
11. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 3 חודשים אינה קלה ואולם מדובר בענישה המינימלית שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.
12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
- ניתנה היום, ט"ז ניסן תשפ"ה, 14 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.